

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2004 m. lapkričio 2 d.

dėl leidimo Austrijai taikyti priemonę, darant išimtį šeštosios Direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 21 straipsniui

(2004/758/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1977 m. gegužės 17 d. šeštąją Tarybos direktyvą 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas⁽¹⁾, ypač į jos 27 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Komisijai pateiktame prašyme, kurį Komisijos generalinis sekretoriatas įregistravo 2004 m. kovo 3 d., Austrijos Vyriausybė prašė leidimo patvirtinti tris priemones, kurioms būtų daroma išimtis iš Direktyvos 77/388/EEB 21 straipsnio 1 dalies a pastraipos.

(2) Išimtimi, kurios prašo Austrija, siekiama nustatyti, kad PVM turėtų mokėti gavėjas trimis konkrečiais atvejais: pirma, tiekiant prekes, kurias vienas PVM mokėtojas kaip užstatą tiekia kitam asmeniui, kad būtų įvykdyti to užstato reikalavimai; antra, tiekiant prekes po to, kai teisė į nuosavybę buvo perleista perėmėjui ir jam pasinaudojant šia teise ir, trečia, perleidžiant nekilnojamąjį turtą, kurį teismo sprendimu pripažintas skolininkas perleidžia priverstinio pardavimo metu kitam asmeniui. Prašomos priemonės laikomos skirtomis tam, kad minėtais atvejais būtų užkirstas kelias išvengti mokesčių arba piktnaudžiauti.

(3) Jeigu prekes vienas PVM mokėtojas kitam įkeistą turtą gaunančiam asmeniui tiekia kaip užstatą, kad būtų vykdomos užstatu nustatytos sąlygos, šis sandoris paprastai sudaromas, kai turto įkeitėjas tiekiantis prekes tik iš dalies sugeba apmokėti savo skolas, įskaitant savo mokesčių skolas. Kai įkeisto turto gavėjas, kuris gavo prekes, pasinaudoja savo teisėmis ir įkeistą turtą parduoda trečiajai šaliai, toks pardavimas taip pat sukuria tiekiamą tarp turto įkeitėjo ir įkeisto turto gavėjo. Tokiomis aplinkybėmis įplaukų iš PVM netekimai buvo patiriami daugeliu atvejų dėl to, kad įkeisto turto gavėjui negalima buvo neleisti atskaityti pirkimo PVM, o turto įkeitėjas nelaikytinas atsakingu, nes jis buvo nemokus arba dingio. Dėl problemų, su kuriomis susidūrė Austrijos valdžios institucijos, masto būtina imtis teisinių priemonių. Panaši išimtis Sprendimu 2002/439/EB⁽²⁾ buvo suteikta Vokietijai.

(4) Tais atvejais, kai prekių pirkėjo galimybės apmokėti su pirkimu susijusius savo skolinius įsipareigojimus yra ribotos, prekių tiekėjas išlaikys prekių nuosavybės teisę ir perleisti teisę pasinaudoti šia išlaikyta nuosavybės teise ir pirkinio kainą pateikti trečiajai šaliai, paprastai bankui, kaip užstatą už paskolą, kurią bankas suteikė pirkėjui. Jeigu prekių pirkėjas nustoja apmokėti savo skolinius įsipareigojimus už paskolą, bankas pasinaudos savo nuosavybės teise; šis procesas apima prekių tiekiamą iš pirminio pirkėjo bankui. Tokiu atveju bankas pirminiam pirkėjui paprastai nesumoka apyvartos mokesčio, kuris turi būti sumokėtas bankui gavus prekes, tačiau tą mokesčių panaudoja padengti pirminio pirkėjo skolinį įsipareigojimą už paskolą, ir dėl to fiskalinės institucijos iš pirminio pirkėjo negali išieškoti PVM, nes pirminis pirkėjas paprastai yra nemokus arba dingio anksčiau nei mokesčių administracija sugebėjo jį identifikuoti ir išieškoti PVM. Dėl to šis antrasis atvejis yra panašus į pirmiau minėtą užstatu nustatytą sąlygų vykdymą.

⁽¹⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/66/EB (OL L 168, 2004 5 1, p. 35).

⁽²⁾ OL L 151, 2002 6 11, p. 12.

(5) PVM nebuvo sumokamas ir nekilnojamo turto apmokestinamo perleidimo atvejais, kai perleidžiamas nekilnojamas turtas, kurį teismo sprendimu pripažintas skolininkas perleidžia priverstinio pardavimo metu kitam asmeniui. Tai ypač svarbu tais atvejais, kai perleidėjas pasirinko atsakomybę už mokesčio sumokėjimą, nors perleidimo metu jis neturėjo finansinių išteklių mokesčių institucijai sumokėti mokesčio, kurį jis apskaičiavo pirkėjui pateiktoje sąskaitoje. Pirkėjas paprastai galėjo pasinaudoti savo teise atskaityti pirkimo PVM, o perleidėjas fiskalinėms institucijoms nesumokėdavo PVM. Atsižvelgiant į problemų, su kuriomis susidūrė Austrijos valdžios institucijos, mastą privaloma imtis teisinių priemonių. Nekilnojamas turtas – tai didelės vertės prekė ir dėl to apmokestinamoji vertė ir nuostoliai PVM atžvilgiu – net įvertinant vieną sandorį – yra labai dideli. Į nekilnojamojo turto vertę paprastai įtraukiamas paslėptas PVM ir paliekant pasirinkimo galimybę dėl to būtina užtikrinti, kad PVM sistema būtų neutrali. Atsižvelgiant į pirmiau nurodytus dalykus paaiškėja, kad numatoma gavėjo atsakomybė dėl PVM sumokėjimo, ko gero, būtų tinkamiausias sprendimas šiomis konkrečiomis aplinkybėmis, ypač dėl galimos didelės rizikos. Išimtis, kurią prašoma suteikti, užtikrintų, kad PVM nebūtų prarandamas, nes fiskalinės institucijos ekonominės veiklos vykdytojui – vienai iš sandorio šalių – neturėtų mokėti PVM. Šis sprendimas taip pat padeda užtikrinti, kad būtų išvengta dvigubo perleidėjo ir gavėjo apmokestinimo, kuris gavėjui sukeltų didesnę ekonominę riziką, o fiskalinėms institucijoms sąlygotų sudėtingą PVM išieškojimo procedūrą, nes institucijos į gavėją galėtų kreiptis tik tada, jei paaiškėtų, kad mokesčio išieškoti iš perleidėjo nėra įmanoma. Šis sprendimas panaikintų trečiosios šalies, pvz., notaro, fiskalinę atsakomybę, dėl kurios perleidėjas ir gavėjas patiria didesnių išlaidų. Panašios išimtys Vokietijai buvo suteiktos Sprendimais 2002/439/EB ir 2004/290/EB⁽¹⁾.

(6) Aptariama išimtis neturi įtakos PVM sumai, kuri turi būti sumokėta galutinėje vartojimo stadijoje ir nemažina Bendrijų išteklių, kurie surenkami iš PVM,

1 straipsnis

Taikant išimtį Direktyvos 77/388/EEB 21 straipsnio 1 dalies a punktui su pakeitimais, padarytais 28g straipsniu, Austrijos Respublikai leidžiama nustatyti, kad už šio sprendimo 2 straipsnyje nurodytas tiekiamas prekes PVM turi sumokėti jų gavėjas.

2 straipsnis

Toliau nurodytais atvejais prekių gavėją galima laikyti asmeniu, kuris privalo mokėti PVM:

- 1) tiekiant prekes, kurias vienas PVM mokėtojas kaip užstatą tiekia kitam asmeniui, kad būtų įvykdyti to užstato reikalavimai;
- 2) tiekiant prekes po to, kai teisė į nuosavybę buvo perleista perėmėjui ir jam pasinaudojant šia teise;
- 3) perleidžiant nekilnojamąjį turtą, kurį teismo sprendimu pripažintas skolininkas perleidžia priverstinio pardavimo metu kitam asmeniui.

3 straipsnis

Šis sprendimas nustoja galioti 2008 m. gruodžio 31 d.

4 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas Austrijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2004 m. lapkričio 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. R. BOT

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

⁽¹⁾ OL L 94, 2004 3 31, p. 59.